

е човѣкъ да бжде сиромахъ, но праведенъ, и всѣка вечеръ да благодари на Бога за това, което му е дадено презъ деня, и да легне спокойно да спи, да не мисли за утрешния день. Човѣкъ е дошълъ на земята да учи, а не да се удоволствува. Какво по-голѣмо благо за него отъ това, че той може да учи?

Съвременнитѣ хора сж въ положението на ученици, и тѣ трѣбва да учатъ, да работятъ, да преобразятъ, да оживятъ окръжаващата срѣда. На всѣки човѣкъ е дадена работа, която той неотклонно трѣбва да свърши. Не я ли свърши, той нѣма да получи Божието благословение. Ще кажете, че човѣкъ трѣбва да мисли за себе си. И като мисли за себе си, той трѣбва да знае, какво да прави. Запримѣръ, нѣкой човѣкъ се намира въ голѣмо затруднение. Той трѣбва да знае, какъ да си помогне. Какво ще се ползува отъ това, че мисли за себе си, ако не знае, какъ да излѣзе отъ своето затруднение? Затруднението показва, че е навлѣзълъ въ гжста материя. За да се освободи отъ затруднението си, той трѣбва да се изкачва нагоре, въ по-рѣдка материя. Ако не можете да живѣете съ нѣкой човѣкъ добре, това показва, че този човѣкъ се нуждае отъ нѣкакъвъ елементъ: въздухъ, вода, твърда материя, свѣтлина или топлина. Щомъ разберете, отъ какво се нуждае, доставете му този елементъ и ще видите, че отношенията между васъ ще станатъ